

malnega in priložnostnega učenja v okviru Evropske komisije (Common European principles for validation of non-formal and informal learning, 2004). (Svetina, 2011: 2)

V priporočilih Sveta o priznavanju neformalnega in priložnostnega učenja (september 2012) je Evropska komisija zapisala, da je v času staranja prebivalstva in manjšanja števila delovne sile priznavanje neformalnega in priložnostnega učenja priložnost za Evropo, da omogoči izboljšati zaposlitvene možnosti tistim, ki so trenutno v najslabšem položaju na trgu dela, ter omogoči boljše priložnosti za učenje za vse. S tem se lahko bolje bori proti nezaposlenosti, dviga produktivnost in konkurenčnost gospodarstva. Še posebej za mlade, iskalce prve zaposlitve, ki nimajo veliko poklicnih izkušenj, je priznavanje znanja, spretnosti in kompetenc, ki so jih pridobili v različnih kontekstih, priložnost, da te izkušnje dobijo vrednost tudi na trgu dela.

Z vidika posameznika je priznavanje neformalnega in priložnostnega učenja koristno, saj mu izboljša možnosti za zaposlitev, za dvig plače, karierne spremembe, olajša mu prenos v eni državi pridobljenih znanj in kompetenc v drugo. Daje drugo možnost tistim, ki so prezgodaj izpadli iz procesa šolanja, izboljša možnosti za vstop v formalno izobraževanje, dviga motivacijo in samozavest posamezniku.

Razmišljanja o vrednotenju in priznavanju neformalno in priložnostno pridobljenih znanj so v Sloveniji prisotna že več kot desetletje. Bela knjiga iz leta 1995 je uvedla priznavanje samo v sistemu zaposlovanja z uvedbo certifikatnega sistema (Zakon o nacionalnih poklicnih kvalifikacijah (NPK), 2000), strateški dokumenti na področju izobraževanja, ki so nastali v zadnjem obdobju (Resolucija o nacionalnem programu izobraževanja odraslih (ReNPIO) do 2010; Strategija vseživljenjskosti učenja v Sloveniji, 2007; Bela knjiga, 2011), pa postavljajo širše temelje za vrednotenje in priznavanje neformalnega in priložnostnega učenja v formalnem izobraževanju. Novejša slovenska izobraževalna zakonodaja (Zakon o poklicnem in strokovnem izobraževanju, Zakon o višješolskem izobraževanju) pa do določene mere sledi usmeritvam evropskih dokumentov na tem področju (Kunčič, 2012: 4).

Sistemsko se je priznavanje neformalnega in priložnostnega učenja v Sloveniji prvič uredilo z Zakonom o nacionalnih poklicnih kvalifikacijah leta 2000, in sicer se je sledilo predvsem potrebam trga dela in zaposlovanja. Ivančič (1995) je ob nastajanju strokovnih podlag v začetku 90-ih let prejšnjega stoletja glavne razloge za uvedbo t. i. certifikatnega sistema videla v prehodu Slovenije v tržno gospodarstvo, ko so se na trgu